

LOSGBROKEN DEMONEN

12 juni 1980

U zult het mij niet euvel duiden als ik begin met het begrip demonen nader te preciseren. Er bestaat hierover nogal wat verwarring. Men denkt wel eens: een demon is een duivel. Dat is niet waar. Een demon is een wezen dat qua zijn structuur verwant is aan de chaos. Heel vaak is een demon een wezen dat op aarde als mens heeft geleefd en dat strevend naar de chaos probeert die alsnog te doen ontstaan op aarde.

Dan zijn er ook andere vormen van demonen, die wij eigenlijk verkeerd zo noemen. Demonen noemt men namelijk ook de entiteiten, die leven in de verschillende elementen. Dat is natuurlijk niet juist, want dan zou men ze als elementalen moeten aanduiden. Maar omdat zij nu eenmaal in voor de mens schrikwekkende vormen optreden, noemt men ze ook demonen. Hetzelfde geldt voor de verschijningsvorm die verschillende planeetgeesten, heersers van planeten en dienaren van planeetgeesten op aarde ten toon spreiden. Op grond van het uiterlijk noemt men hen demonen; qua geaardheid zijn ze dat niet. Ze zijn niet aan de chaos verwant.

Wat nu de kwestie van losgebroke demonen betreft: Een demon is losgebroke op het ogenblik, dat hij in staat is om op welke wijze dan ook het aardse gebeuren te beïnvloeden. Als dit niet het geval is (b.v. door een te groot verschil tussen de persoonlijke uitstraling van de demon en de uitstralingen op aarde), dan spreekt men over een gebonden demon.

Een van de bekendste verhalen is altijd weer dat van de demon, die door zijn soortgenoten wordt gestraft door hem voor een bepaald aantal jaren (tienduizend of honderdduizend) te binden. Deze verhaaltjes zijn natuurlijk niet helemaal waar. Wel is het waar, dat een duistere kracht of entiteit kan worden gebonden doordat op aarde elke beantwoording aan wat er in zijn wezen bestaat verdwijnt. Dan is hij a.h.w. vastgebonden in zijn eigen wereld, zijn eigen sfeer.

Als wij deze titel stellen, dan gaat het wel voornamelijk over het gebeuren op aarde. Ik neem aan, dat u dat bekend zal zijn. Men vroeg ons om eens wat over de toekomst te vertellen. Wij hebben daarover nagedacht en ook de tijd aangegeven waarin dit onderwerp behandeld zou kunnen worden. Wij hebben gezegd: Laten we het dan noemen: De losgebroke demonen. Wat u dus krijgt is niet alleen demonologie. Overigens is dat ook beter voor u, want mensen, die proberen demonen te benoemen, benoemen in feite vaak zichzelf en dat is niet zo aangenaam als men denkt.

Denk maar aan de resultaten van de Inquisitie. Daar had men alle beschrijvingen van de gestalten van de verschillende demonen, hun namen, soms zelfs hun handtekeningen. Daarbij wist men dan precies te vertellen wat ze wel en wat ze niet deden. Als je goed kijkt wat de demonen de zielen zouden aandoen (en soms ook de levenden) volgens de verhalen van de verschillende inquisitoren, dan blijkt dat ze precies hetzelfde deden wat de mensen elkaar plegen aan te doen.

Wij leven nu in het jaar onzes Heren 1980 volgens de christelijke jaartelling. In dit tijdperk gaan er dan twee grote perioden in elkaar over: De affluwende invloed van het Vissentijdperk gaat gepaard met de opkomende invloed van Aquarius. In deze situatie ontstaat er een veel groter aantal verschillende mentaliteiten en daardoor ook persoonlijke uitstralingen dan normalerwijze gedurende een periode van 2000 jaar het geval pleegt te zijn. Wij moeten dus stellen, dat wij op het ogenblik leven in een periode, waarin demonen of entiteiten, die niet tot de aarde behoren gemakkelijker op deze wereld invloed kunnen uitoefenen dan anders. Als dit gebeurt, dan zullen dergelijke krachten vooral die mensen kunnen beïnvloeden waarmee ze verwant zijn. Er moet dus een harmonie bestaan tussen de demon en degene op wie hij zijn invloed uitoefent.

Wat dat betreft, is men bij de demonen zeer gesorteerd. Daar is Incubus: een seksuele demon die, als hij eenmaal goed op dreef is, Succuba wordt (de onderliggende demon) om zich later als de bovenliggende duivel elders te manifesteren. Er zijn demonen, die zaken doen. Er zijn demonen die wreedheid bevorderen. Er zijn zelfs demonen die een bepaalde vorm van blabla bevorderen. Ik zou zeggen, die vinden op aarde tegenwoordig bijzonder veel weerkaatsing!

Welke invloed hebben wij op het ogenblik? In de eerste plaats: De krachten van de natuur bevinden zich eveneens in een toestand van onevenwichtigheid. In de natuur zal er dus in vele gevallen enige strijd zijn tussen aardgeesten en vuurgeesten, aardgeesten en luchtgeesten. Ook de watergeesten blijven in dergelijke gevallen niet geheel onberoerd. Dat betekent, dat het aantal natuurrampen, dat overigens de laatste jaren aanmerkelijk is toegenomen, nog een verdere stijging tegemoet gaat.

De vraag is hierbij, of dergelijke invloeden grote opeenhopingen van mensen kunnen treffen? Kijk, als drie huizen worden overspoeld door een stormvloed, dan is dat erg. Maar als b.v. Amsterdam onderloopt, is dat veel erger. Wanneer er een aardbeving is en drie geitenhoeders komen om en één boerderij zakt in elkaar, dan is dat tragisch. Maar als die aardbeving San Francisco of Los Angeles vernietigt, dan is dat natuurlijk heel wat erger. Een dergelijk verschil wordt nu sterk beïnvloed door de mentaliteit van de mensen.

Ik weet wel, dat men het mij euvel zou kunnen duiden, als ik erop wijs dat de ramp in Zeeland ('53) zeker niet alleen maar te wijten is aan de natuurlijke omstandigheden zonder meer, maar dat die natuurlijke omstandigheden werden bevorderd juist door een gevoel van verhevenheid, zelfverzekerdheid, een meester zijn over de elementen en over de mores van zijn medemensen dat in dit gebied toen wel zeer sterk op de voorgrond kwam. Dat gaf een uitstraling die op zichzelf sterk verschilde van al wat er elders bestond en daardoor een mogelijkheid schiep om juist hier aan te zetten. Als ik u dat vertel, dan zult u waarschijnlijk de schouders ophalen.

Er zijn op dit ogenblik heel wat gebieden op de wereld waarin de situatie van de mensen allesbehalve normaal en evenwichtig is. Hoe groter de onevenwichtigheid in een bepaald gebied des te groter de kans is, dat de bestaande geschillen tussen de verschillende natuurkrachten ook in dat gebied tot uiting zullen komen. Wij kunnen proberen daar eens een pijl op te trekken.

Als wij kijken naar die landen waarop het ogenblik hevige stamoorlogen aan de gang zijn, als we verder rekening houden met het feit, dat mensen elkaar in die gebieden zeer sterk haten, dan moeten wij voor zeker aannemen, dat daar de natuurlijke omstandigheden zeer sterk zullen afwijken van de norm.

Dat betekent heus niet alleen maar dat er wel of geen regen zal vallen. Het betekent gewoon dat hele groeiprocessen worden onderbroken, dat de aarde in zeer korte tijd kaal wordt en geen vruchten voortbrengt of in andere gevallen, dat de aarde beeft, dat er vulkanische verschijnselen zijn, dat er misschien een overstroming komt. Aangezien er heel wat landen zijn die aan het gestelde criterium beantwoorden, is het ook logisch dat de keuze voor het gebeuren van rampen op het ogenblik veel groter is dan normaal. En zoals reeds is gezegd: De spanning tussen deze verschillende elementen is nogal groot. We zouden eigenlijk kunnen zeggen dat aarde en vuur staan t.a.v. lucht en water als de USA staat tegenover de USSR. Daar heeft u dan een vergelijking.

Natuurrampen moeten we dus wel verwachten in de komende tijd. Ik denk, dat veel van deze natuurrampen vooral het gevolg zullen zijn van onverwachte klimaatafwijkingen of zeer onverwachte ontladingen van spanningen. Ik denk dus niet in de eerste plaats aan b.v. het actief worden van toch reeds werkende vulkanen, maar vooral aan het actief worden van gebieden waar men meent dat het vulkanisme dormant of zelfs uitgedoofd is. Ik denk aan aardbevingen niet alleen langs de grote breuklijnen zonder meer, maar daarnaast ook in gebieden waar men dit toch eigenlijk niet zou verwachten.

Ik geloof, dat we in deze situatie moeten rekenen (waarschijnlijk nog in de eerste 18 maanden) op sterk afwijkende of sterk contrasterende weeromstandigheden. Het zou kunnen zijn dat het vandaag bijna de zondvloed lijkt en dat morgen de zon alles verbrandt. Verschillende delen van de wereld zijn daardoor getroffen of zullen daardoor nog worden getroffen.

Nu is dit alles misschien nog niet zo erg, indien we niet gelijktijdig te maken zouden hebben met een aantal demonen (dat zijn dan echte demonen), die uit het menselijk geslacht zijn voortgekomen. De kenmerkende kwaliteit van een dergelijke demon is, dat hij iets wil vernietigen. Je kunt nooit een demon zijn - al behoor je tot de duisterste sfeer - als je je niet ook gedreven voelt om iets kapot te maken. Soms gaat het om mensen, soms gaat het om instellingen, soms gaat het alleen maar om een bewonderenswaardige ontwikkeling.

Nu bevindt de wereld zich in een crisis. Door deze crisis worden de mensen eigenlijk een beetje uit hun evenwicht gebracht. Hun zekerheden beginnen te verdwijnen. Heel veel mensen menen nu dat zij, op grond van hetgeen zij als hun behoefte beschouwen, eisen mogen stellen aan anderen.

Dit is nu een situatie waarin bepaalde demonen ontzettend veel tot stand kunnen brengen. Zij zullen groepen mensen aansporen tot geweld, tot vernietiging. Ook als die vernietiging - en dat is toch denkbaar - tenslotte kan leiden tot een algehele vernietiging. Laat mij een typisch voorbeeld geven dat in Nederland althans niet waar zal worden.

Er zijn mensen die tegen kerncentrales zijn. Zij krijgen geen gelijk omdat de industrie en de heersende machten nu eenmaal deze krachtbron op het ogenblik nodig hebben. Deze mensen besluiten sabotage te plegen. Die sabotage betekent niet alleen maar dat genoemde kerncentrale uitvalt - al dan niet met ongelukken voor de omgeving - het betekent ook dat een groot aantal industrieën opeens geen stroom heeft. Dat betekent weer dat het vervoer tot stilstand komt, als er geëlektrificeerde spoorwegen zijn. Kortom, alles verandert. Door deze verandering wordt in feite de crisis heviger dan noodzakelijk is. De mensen willen dat niet aanvaarden, dus worden ze gewelddadiger dan ze anders zouden zijn. Een demon, die een kleine groep mensen tot die sabotage kan bewegen, is er zeker van dat hij een periode van chaos inluidt die tenminste 6 maanden duurt. Ik zeg nogmaals, dit is een voorbeeld dat althans in Nederland zeker niet waar zal worden, maar het is denkbaar.

Als we nu kijken naar de typische reacties van deze tijd, dan valt op dat mensen gaan staken omdat hun fabriek geen werk genoeg heeft voor alle mensen, die daar werken. Zij willen door hun staken bereiken, dat alle mensen aan het werk kunnen blijven, maar in feite verzwakken ze de positie van het bedrijf. Dientengevolge zullen er meer ontslagen moeten vallen, ofwel het bedrijf zal eerder failliet gaan. Wat dat betekent, heeft u in bepaalde landen kunnen zien. De featherbedding-methode o.a. (het meer dan noodzakelijke aantal arbeiders opdringen aan de werkgevers) heeft b.v. in Engeland geleid tot een groot aantal faillissementen en daarnaast tot het stilleggen van menige productievorm. Het gevolg is: Toename van het aantal werklozen.

In uw eigen land ziet u iets dergelijks. Men wil met alle geweld extra vergoedingen afdwingen in een haven; daardoor ontstaat er een havenstaking. De haven wordt minder betrouwbaar. In feite komt dus alle vervoer, dat op mankracht is aangewezen langzaam maar zeker stil te liggen en het enige dat overblijft is het zoveel mogelijk gemechaniseerde vervoer, dat wat langer heeft kunnen doorwerken. Voor Rotterdam betekent het een toename van containervervoer, maar gelijktijdig een wegvallen van het toch voor het havenbedrijf zeer belangrijke stukgoed. U zult zeggen: Heeft dat nu met demonen te maken? Ja.

Een demon is niet alleen naar een wezen, dat al dan niet met een leeuwenbek en horentjes op het hoofd rondhuppelt om de mensen schrik aan te jagen. Een demon heeft er zelfs geen belang bij om mensen schrik aan te jagen. Dat kan alleen worden gedaan, als het gaat om het veilig stellen van een bepaalde plaats. Een demon heeft er echter wel belang bij de mensen zodanig te stimuleren dat de chaos, die hij verlangt en daarmee het vernietigen van hetgeen hij wenst te bestrijden, mogelijk wordt.

Als je een regering wilt bestrijden, dan moet je niet beginnen met het volk te beïnvloeden; dat helpt toch niet. Je moet beginnen met de regering zo te beïnvloeden, dat ze maatregelen neemt die het volk niet meer kan aanvaarden. En dan gaat het er niet om, of die maatregelen rechtvaardig zijn of niet, maar alleen of het volk het kan volgen, begrijpen, aanvaarden of niet. Belast het volk te zwaar, en wat krijg je? Een revolutie.

Als je revolutie krijgt, dan maken zowel de regering als de revolutionairen meer kapot dan ze heel kunnen maken. Dientengevolge is vernietiging het gevolg.

Heel wat demonen krijgen een grote kans in deze tijd, dat zal u duidelijk zijn. En dan gaat het mij heus niet alleen om een bevolkingsopstandje in Ecuador of een andere Zuid Amerikaanse staat. Dat zijn veel voorkomende verschijnselen. Het gaat mij om de tendens die er zit ingebouwd. Als we zien hoeveel er wordt vernietigd, hoe vaak revolutionairen de schuld zijn dat datgene wat zij beweren te willen verdedigen en redden ten onder gaat, dan is het duidelijk dat hier wel degelijk losgelaten demonen aan het werk zijn.

Ook op een ander terrein kunnen we dat zien. Ik wil niet teveel in het verleden duiken. Laten we het maar gewoon houden bij de Paus en zijn demonstraties. We kunnen zeggen: De Paus bedoelt het goed. Hij is de aanvoerder van een bepaald geloof. Dat er nu toevallig doden en gewonden vallen wanneer hij komt, nu ja, dat moet men op de koop toe nemen. Er gebeurt echter wel iets anders.

De Paus kan niet tegen het volk ingaan. Maar als hij niet tegen het volk kan ingaan, dan betekent dat, dat hij dingen moet zeggen, die tegen de belangen van de heersende kaste en de regering ingaan. Hierdoor geeft hij bewust of onbewust het fiat van de godsdienst (en dus van God wiens vertegenwoordiger hij immers is) aan een aantal handelingen, die de directe ondergang van de regering ten gevolge kunnen hebben.

Voor een demon is het eenvoudig genoeg om de Paus duidelijk te maken, dat hij absoluut een keer naar Portugal, Brazilië, Argentinië of ergens anders heen moet gaan en dat hij daar moet laten weten, dat hij zelf toch ook zeer sociaal voelend is. Dat is voor die man allemaal gerechtvaardigd. Het vloeit voort uit zijn eigen visie. Maar hij wil graag de weerklank van het volk afdwingen; en dat is nu juist datgene waar hij aantastbaar wordt. Hier kan een suggererende geest hem brengen tot uitspraken die indirect absolute vernietiging en chaos ten gevolge kunnen hebben. Dit is maar één voorbeeld.

Nederland kan misschien een belangrijke functionaris afvaardigen naar de NAVO of het Europees Parlement. Mogelijk dat die belangrijke functionaris een heel knappe kop is. Als die man nu toevallig niet tegen een borrel kan en je zorgt dat hij een kater heeft op het ogenblik dat hij wordt aangevallen, dan heb je kans dat hij uitspraken doet of maatregelen probeert door te zetten en misschien kan doorzetten waardoor in plaats van samenwerking verdeeldheid ontstaat.

Er zijn demonen los op het ogenblik. Zelfs in uw eigen leven zult u dat ervaren. U zult zien hoe de mensen steeds weer onredelijk tegen elkaar reageren en daarbij kennelijk niet beseffen, dat juist die onredelijkheid hen zelf en anderen meer kwetsbaar maakt. Vroeger had men een bekend gezegde: Waar twee procederen, worden er twee arm en één rijk; de laatste is de advocaat. In heel veel gevallen zal iets dergelijks zich ook nu afspelen.

Er zullen geschillen zijn tussen mensen of tussen groepen onderling. Men zal proberen om dat allemaal netjes te regelen, maar in de praktijk komt het erop neer dat een derde macht eigenlijk de enige revenuen krijgt die er ooit uit kunnen voortvloeien.

U zult zeggen: Dat komt zo vaak voor. Maar niet zo vaak als in deze dagen. In de schijn van onderhandelingen, zelfs vredesonderhandelingen, zien wij de invloed van demonen waarbij mensenlevens eigenlijk een handelsproduct worden en de export van mensen een complete onderneming is geworden voor bepaalde staten. Dat soort dingen zijn demonisch. Dat soort dingen kan dus gebruikt worden om ergens verwarring en chaos te stichten.

Een eenvoudig voorbeeld: Iemand neemt een maatregel waardoor hij financiële voordelen voor zijn eigen land wil behalen. Die zaken zijn natuurlijk niet helemaal netjes; de meeste zaken zijn dat niet. Dan is het voor de demon alleen maar nodig om aanvaardbaar te maken, dat dit moet gebeuren en daardoor dit te laten doorzetten. Als het even kan zonder openbaarheid om op het ogenblik, dat het een feit zal worden of is geworden, te zorgen dat er iets uitlekt.

Dat is gemakkelijk genoeg. Dan heb je op die manier een hoop verwarring gesticht. Daarmee zal zelfs het Kabinet (volgens Henri de Commode van Nederland) nog wel enige moeite kunnen krijgen.

Realiseer u dus dat demonen helemaal geen wezens zijn die griezelig komen spoken of die met vurige staarten door de lucht zwabberen; dat laten ze over aan de vuurwerkfabrikanten. Het gaat hen er gewoon om verwarring te stichten. En wat kun je het best doen om verwarring te stichten? Het scheppen van totaal afwijkende vormen van moraal.

Het wonderlijke is namelijk dat de mensen eerder geneigd zijn elkaar om zedelijke of theoretische punten te vernietigen dan om feitelijke geschillen. Feitelijke geschillen kun je oplossen. Maar juist de onwezenlijke geschillen van een totaal andere benadering van het leven, van de inrichting van de staat of iets dergelijks brengen de mensen ertoe liever te sterven dan toe te geven. En dat betekent, dat ze voorbereidingen treffen om de tegenstander te laten sterven, die op zijn beurt ook niet gek is.

Wanneer die demonen losgebroken zijn over de wereld, dan zou hun ideaal natuurlijk zijn een wereldoorlog waarbij de hele wereld dan ook werkelijk betrokken zou zijn. Om dit te doen moet de rede worden vervangen door iets anders; namelijk door een niet op feiten gefundeerde emotie. Het voortdurend aanmoedigen van emotionaliteit, van gevoelswaarden, betekent gelijktijdig een wegvallen van de zekerheden en de samenhang, die voor een menselijke samenleving noodzakelijk zijn. Als u dat zo bekijkt, dan behoeft u alleen maar uw oor te luisteren te leggen, zelfs in Nederland, en u zult ontdekken hoe dwaas alles in wezen verloopt.

Een van de machtigste wapens van de demon is jaloezie. Kijk, zolang u bereid bent uzelf te zijn en het leven te nemen zoals het komt en er het beste van te maken, is de demon machteloos. Maar op het ogenblik, dat u een ander iets kwalijk gaat nemen, dan heeft hij een aanrakingspunt. Laten wij dit typische voorbeeld eens nemen:

Er zijn heel veel mensen, die toneel willen spelen. Nu heb ik het over degenen, die officieel dat als professe doen en niet over degenen, die het als deel van hun beroep beoefenen. Een deel van de toneelgezelschappen wordt gesubsidieerd, een deel niet. Die gesubsidieerd worden hebben daardoor andere verplichtingen en gelijktijdig waarschijnlijk minder volle zalen dan die gezelschappen die niet worden gesubsidieerd. Het gevolg is, dat men het avontuur van de vrije productie ontkent, maar ook probeert om iedereen, die daaraan deelneemt a.h.w. tot een minderwaardig wezen te maken. Men gaat een prestigeslag met elkaar aan. Een prestigeslag betekent heel vaak, dat de eisen aan beide kanten worden opgeschroefd. Waar dat gebeurt, is de vrije productie niet meer mogelijk, maar wordt de gesubsidieerde productie tenslotte een lachertje, dat voor lege zalen nog enige zelfverheerlijking op staatskosten mag plegen. U lacht erom. Maar is het eigenlijk niet waar?

Hoe vaak zien wij niet, dat mensen uit zuiver prestigeoverwegingen (ambtenaren b.v.) zaken doorzetten waarvan zij zelf weten, dat ze feitelijk verkeerd zijn. Demonische inwerking! Maar dat zijn slechte kleine demonen. Als de ambtsschimmel aanwezig is, dan is er altijd wel een demon die het ook wil opeten.

Stel nu, dat dit doorwerkt in internationale relaties, in werkelijke structuurbehoeften van een of ander deel van de maatschappij. Wat hebben we dan gekregen? Strijd. Strijd waarbij op den duur niemand meer weet waar het over gaat.

Er is eens een oorlog uitgebroken in Achter-Indië die liefst 120 jaar heeft geduurd. Toen er eindelijk vrede werd gesloten, kwam men tot de ontdekking, dat men eigenlijk niet wist waarvoor men had gevochten, want dat was men allang vergeten. Men wist alleen nog wie de vijand was. Degenen die dat toen moesten verklaren (ze hadden daar wijzen, die iets meer wisten over demonen dan tegenwoordig) legden het als volgt uit:

Mensen, die meer verlangen dan ze kunnen waarmaken, trekken alleen door hun wrevel tegenover de rest van de wereld, een demon aan. Die demon helpt hen dan middelen te vinden om anderen aan zich te onderwerpen. Maar dat is altijd wederkerig. Twee demonen spelen schaak met de levens van mensen. Dit is hier gebeurd. Om daar wat aan te doen moet je de demonen uitdrijven. Het wonderlijke is, dat er nu nog een bepaalde tempel bestaat, waarin een z.g. demonenslot aanwezig is. Men zegt, dat daarachter de demonen, die de strijd hebben veroorzaakt, nog steeds opgesloten zijn.

U ziet dat natuurlijk met een nuchtere westerse blik. En werkelijk, de nuchtere westerse blik betekent in feite dat u het bliken trommeltje houdt en de inhoud ervan weggooit.

Er zijn landen waar men met demonen heel anders werkt. Als u het oude gebruik van de Lama's nog kent uit de tijd dat Tibet vrij was, dan weet u dat er verschillende kloosters waren (het Klooster van het Oog, het Klooster van de Drie Wijzen enz.) waarin demonen eenmaal per jaar een orakel spraken. Er werd dan iemand hysterisch en zei dan met een vreemde stem dingen, die niemand kon verstaan. De priesters legden dan de betekenis ervan uit. Dat kon komedie zijn, inderdaad. Maar hoe komt het dan, dat het Klooster van de Drie Wijzen jaren tevoren heeft gezegd, dat de Chinezen zouden invallen en dat de Dalai Lama zou vluchten? Met andere woorden: De demonen wisten er wel iets van.

Hier ging men uit van het volgende systeem: Een demon vertoeft in zijn eigen wereld. Als hij een brug kan bouwen naar uw wereld zonder dat hij wordt beschermd, dan is de demon vrij om in die

wereld te werken tot het ogenblik dat de poort is gesloten en hij daarna - let wel, daarna - door iemand naar zijn eigen gebied wordt teruggeworpen middels een door hem niet geschapen poort. Als echter de demon wordt opgeroepen, dan kun je dit doen door allerlei rituelen. Je hebt dan een magisch beschermd gebied, waardoor hij de mensenwereld wel kan betreden maar niet in staat is zich van die plaats te verwijderen. En dan kun je die demon a.h.w. dwingen om - wil hij zijn vrijheid in zijn eigen wereld tenminste terugwinnen - uitspraken te doen. Daarvoor heb je een medium nodig. In bepaalde gevallen zult u dat het best bereiken middels duiveldansers e.d. Op die manier kunt u dus de demon dwingen.

Is die demon dan zoveel wijzer dan de mens? In wezen niet. Ik geloof, dat je om een demon te zijn een bepaalde mate van dwaasheid moet bezitten. De demon op zich is echter geconcentreerd op de ordening. Let wel, hij kijkt dus in de tijd uit naar die punten waar op aarde chaos heerst en hij daardoor de wereld misschien zou kunnen betreden. Dientengevolge kent hij een aantal knooppunten in de tijd.

Dwing hem nu die knooppunten in de nabij gelegen toekomst aan te geven en hij zal u daardoor een beeld geven van het toekomstige gebeuren.

Er zijn ook mensen die het anders aanpakken. Bij voodoo zien wij dat men komt tot een verering van natuurkrachten en natuurgoden. Een groot gedeelte van datgene, wat bij voodoo wordt opgeroepen en gestimuleerd bestaat uit elementaire krachten al dan niet verbeeld door bepaalde godenfiguren. Er zijn daarnaast enkele andere figuren, die direct thuishoren bij de mensheid en die beschouwd kunnen worden als een geestelijk equivalent van een gemeenschappelijk bewustzijn. Daaronder hebben we b.v. Azazuli, de godin van de vruchtbaarheid, de god van de dood: De vogelverschrikker met de hoge hoed. Als je met dergelijke voorstellingen werkt, dan gaat het in feite ook weer om het vinden van een samenhang.

Zolang je bezig bent met natuurkrachten, kun je werken met evenwichten. Die evenwichten kun je eventueel ook overdragen op mensen; dat is dan de z.g. positieve beïnvloeding. Je kunt ook bepaalde destructieve krachten oproepen en hun werking aan mensen toezenden. Dan zullen de krachten van demonen op gerichte doelen kunnen worden uitgeoefend. Je krijgt dan de z.g. poppenmagie, de slangenmagie e.d. die in de voodoo nogal eens een rol spelen. In dergelijke gevallen wordt de demon echter nog steeds beperkt; dat wil zeggen hij wordt gebonden aan een bestemming. Door zijn aanvaarding van de beïnvloeding van de macumba-priester zal hij in wezen ook verplicht zijn om terug te keren tot zijn eigen sfeer en wereld nadat hij zijn taak heeft vervuld.

De priester is ook een handig iemand. Hij zorgt, dat na de terugkeer de poort ook dichtslaat. Hij verbindt dus het optreden van de demon aan een taak. Zodra die vervuld is, keert de demon naar zijn eigen gebied terug. Vervult hij die taak niet, dan is hij niet in staat iets anders te doen dan hetgeen hem werd opgedragen. Dat is een heel praktisch systeem. Maar als er nu van dergelijke poorten (harmonieën) ontstaan zonder dat er iemand bij is die de zaak kan beheersen, dan hebben wij te maken met een losgebroken demon. Heel veel duistere werelden bezitten demonen waar je werkelijk voor moet uitkijken.

Er is een legende over de duivels. Zij worden allemaal ingedeeld. Een groot aantal wordt voorgesteld als directe vijanden van God. Nu is er één duivel die hoopt altijd nog eens in genade te worden aangenomen. Dat wil zeggen: Hij is niet actief kwaadaardig, maar hij houdt wel ontzettend veel van gedichten en van leuterpraat. Nu wil ik niet zeggen, dat die demon als een duivel op aarde met al zijn volgelingen is losgebroken. Maar dat ze allemaal nog in bedwang worden gehouden dat kan ik niet geloven, als ik kijk en hoor hoe de mensen onder elkaar zijn en spreken.

Het schijnt tegenwoordig in heel veel kringen de gewoonte te zijn om vanzelfsprekende zaken zo ingewikkeld te formuleren, dat je ze als direct tegengestelde verklaringen kunt gebruiken van hetgeen redelijk daarin gelegen zou zijn. Dat is typisch voor deze duivel en voor alle krachten, die daarmee verbonden zijn. Die duivel is een door de mensen ontworpen figuur, dat weet ik wel. Maar geesten, die een dergelijke invloed proberen uit te oefenen, zijn er wel degelijk.

Dat een demon direct op aarde kan ingrijpen, komt niet zo vaak voor. Men zegt, dat er vuurdemonen zijn. Maar een vuurdemon kan niets doen op aarde; zijn vuur kan niet werkelijk branden. Wil hij dit toch bereiken, dan zal hij een vuurelementaal (een salamander) moeten

bepraten om met diens vuur, dat wel behoort tot de natuur van de aarde, zijn eigen uitstralingen te versterken. Dan heeft hij wel kans om vuur te ontwikkelen.

Een demon kan niet even een storm veroorzaken, maar als hij in staat is om een aantal luchtgeesten tot een plotselinge activiteit te stimuleren, kan hij inderdaad plotseling van het normale weerpatroon afwijken en een storm doen ontstaan of een windstilte doen vallen. Beide zijn mogelijk. Wij moeten dus wel begrijpen: De demonen die op aarde werken doen dat voornamelijk door gedachtebeïnvloeding, met begeertestimulans, met woorden en begrippen.

Als u tegen al die losgelaten kracht wilt ingaan (ik neem aan dat u dat wel zou willen), dan moet u dus rekening houden met het wezen van de demon. Wat u ook doet, zolang u geen schuldgevoel daarbij koestert, bent u niet aantastbaar voor een demon. Onthoudt u dat goed! Schuldgevoel of begeerte waar nog frustratie bij komt, is voldoende om de demon invloed op u te doen hebben. Hij kan dan uw werkelijkheidsbeeld zo vertekenen dat u tot handelingen komt waarvan u zelf de consequenties niet kunt overzien, maar die altijd uitlopen op een chaotische gang van zaken. Probeer dus vooral uw schuldgevoel binnen de perken te houden.

Als een ander zegt, dat u iets verkeerd doet, dan moet u eerst eens nagaan of hij gelijk heeft. Als u daarvan niet overtuigd bent, laat hem dan maar kletsen. Als u meent, dat het wel fout is, dan kijkt u wat u er eventueel aan kunt veranderen of herstellen. Doe dat dan, maar voel u niet schuldig. Herstel uw fout. Op deze manier blijft u al buiten het bereik van een groot aantal demonische invloeden die er op aarde los lopen.

Dan nog het volgende: Als iemand u oproept om te ageren, om actief te worden en daarbij vooral op uw emoties een beroep doet, stop. Ga eerst na in hoeverre datgene wat wordt gezegd redelijk is; feitelijk redelijk en niet alleen maar aanvaardbaar. Reageer alleen, indien u overtuigd bent dat uw emoties een concrete basis hebben in de feiten. Pas dan zult u zich onttrekken aan de demon. Reageert u alleen emotioneel en de demon heeft vat op u. Reageert u alleen rationeel zonder met gevoelens rekening te houden en u bent eveneens een gemakkelijk slachtoffer. Maar als u steeds probeert tussen rede en gevoel een brug te slaan, die gebaseerd is op uw eigen werkelijkheid, dan bent u onaantastbaar.

Dan zijn er ook heel veel dingen waar u als westerling niet zo gemakkelijk aan toe komt en die toch waar zijn.

Op het ogenblik, dat uw besef een absolute vrede kent, zal al het geweld van de natuur aan u voorbijgaan. Op het ogenblik, dat u een grote innerlijke vrede kent en de noodzaak voelt een taak te vervullen, zal niets u van die taakvervulling kunnen weerhouden; ook geen demonisch ingrijpen, geen gebeuren van natuurlijke oorsprong en in de meeste gevallen zelfs niet een direct ingrijpen van mensen. Zoek naar zekerheid en vrede in uzelf.

Angst is een van de wapens waarmee een demon het meest bereikt. Men spreekt niet voor niets over paniek in een wereld waarin Pan in feite de duivel zelf is geworden. Wanneer u alleen reageert op uw angsten, uw vrezen, uw onzekerheden, zult u altijd reageren volgens lijnen, die niet alleen door u maar mede door de chaos minnende geestelijke krachten worden gestimuleerd en geleid. U bent dan geen meester meer van uzelf, van uw daden, maar u wordt wel met de gevolgen daarvan geconfronteerd. Wees dus nergens bang voor. Het heeft geen zin te vrezen. Datgene wat onontkoombaar is, moet worden aanvaard. Als u dat onontkoombaar acht, dan zult u moeten nagaan of u redelijk en gezien uw innerlijke kracht misschien toch een uitweg kunt vinden of de gevolgen daarvan kunt beperken.

U verzet zich echter niet tegen het onontkoombare. Dit is weer een middel om buiten de greep van deze demonen te blijven.

Een demon maakt vaak gebruik van uw beste gevoelens. Als we kijken naar de velen, die op dit moment uit godsdienstige overwegingen eigenlijk de chaos helpen veroorzaken, dan moet het ons duidelijk worden: Een geloof kan nooit de feiten ongedaan maken; ook ons eigen geloof niet. Pas als we uitgaan van het nu bestaande en proberen ons geloof, ons gevoelsleven daaraan aan te passen, is het mogelijk positief te reageren. Ga nooit van uw voorstelling van waarheid alleen uit, tenzij deze door de feiten op aarde voortdurend en in voldoende mate wordt bevestigd.

Wat hebben wij dan nog meer te verwachten? De wereld is een somber geheel. Dat zult u met mij eens zijn. Waarom is de wereld eigenlijk somber? Omdat de mensen somber zijn. Waarom zijn de mensen somber? Omdat de mensen dingen wensen, die niet te bereiken zijn; omdat de mensen

altijd menen dat zij recht hebben op zaken, die niet de hunne zijn. De mensen hebben een voorstelling van zichzelf en van hun wereld, die niet overeenstemt met de feiten. Daarom zijn ze steeds in de contramane. Zij verzetten zich tegen alles. Zij zijn overal er tegen aan het protesteren. Dat wil zeggen, dat zij elk negatief effect versterken en gelijktijdig de positieve feiten over het hoofd zien. Dat is demonisch!

Demonisch is altijd het kwaad bestrijden in plaats van het goede te doen. Misschien een beetje pijnlijk voor veel mensen.

Zo is er meer. Er zijn zeer eenvoudige regels te vinden voor een normaal menselijk samenleven. Bijvoorbeeld, dat je alleen datgene kunt verbruiken wat je ook voortbrengt. Als er dus mensen zijn die veel woorden voortbrengen, dan is het niet verstandig om met goederen daarvoor te betalen, tenzij de betekenis van die woorden zo groot is, dat ze praktisch wordt voor hen, die ze aanhoren. Is dat niet het geval, geef hun dan woorden terug. Maar wie denkt daarover? Wie wordt het best betaald in uw wereld? Dat is iemand, die de grootste mond heeft en gelijktijdig toch het minst zegt. Waarom wordt hij zo duur betaald? Omdat iedereen meent in die woorden iets terug te vinden van zichzelf, zonder dat daaraan praktische consequenties verbonden zijn, want de spreker zal het moeten doen. Dat is demonie tot in het uiterste.

Nu zegt u misschien: Is de wereld van de demonie op zichzelf kwaad? Er bestaat geen echt kwaad. De wereld van de demonen is een rangorde waarin de voortdurende verandering de enige reden van bestaan is. Elke verandering, die je onmogelijk wordt, kun je toch bereiken door ze aan anderen af te dwingen. Dat is de reden en de oorzaak van alles wat men wel eens hoort over demonenwerelden, van wreedheden, van ongedurigheid, instabiliteit en van omkering van waarden. In wezen is dat niet zo. Het is zo, dat het bestaan, het geluk van de demon afhankelijk is van zijn vermogen om voortdurend te veranderen, steeds nieuw te zijn. Hij kan dus niet datgene wat hij is continueren, maar hij moet voortdurend transformeren. Waar die transformatie maar even hapert, daar is het veel erger dan de ergste kramp die u zich maar kunt voorstellen.

De wereld van demonen op zichzelf is heel aanvaardbaar, als je voortdurend kunt veranderen. Het leven van de demon is ook niet kwaad; het is alleen gericht op de niet-stabiele wereld. Maar u bent een wezen dat is gebaseerd op een stabiele wereld, daarom is zijn bestaan voor u niet aanvaardbaar en zult u, aangekomen in die sferen een hele tijd nodig hebben om u aan te passen. Eerst als u daar even snel en geheel kunt veranderen als die wezens, zult u daar gelukkig kunnen zijn.

De demonen, die zijn losgebroken zijn geen wezens, die uw ondergang beogen. Let wel, zij beogen chaos. Dat wil zeggen: Een zo snelle wisseling, dat ze met de waarden daarvan hun eigen vermogen tot veranderen steeds hoger kunnen opvoeren. Uw lijden, de vernietiging van alles wat u waardevol acht, is eigenlijk daarbij bijkomstig geworden, maar onvermijdelijk. Denk dus niet, dat de demon bezig is u bewust te achtervolgen. De demon is bezig om zichzelf te verbeteren, zijn mogelijkheid om in zijn wereld gelukkig te zijn op te voeren. En als hij daarvoor voortdurend moet vernietigen, dan doet hij dat graag.

Er zijn heel wat demonen, die moeite hebben met het veranderen. Als er een overgangperiode is tussen twee tijdperken, dan zal juist deze wisseling van kosmische invloeden, die niet alleen maar van de sterren en de ruimte afhankelijk is, ook in de wereld van de demonen een aanpassing aan een nieuw patroon vergen. Het betekent dat velen, die in het verleden macht hebben gewonnen, nu hun manier van veranderen, hun eigen chaotische structuur moeten aanpassen om hun macht te behouden. Dit is de reden, dat er zo velen zoeken naar een poort naar uw wereld; dat zoveel demonen proberen de mensen in deze dagen te beïnvloeden en eenvoudig alles in het honderd te laten lopen in de hoop daaruit voor zich het vermogen te vinden sneller en meer aangepast te kunnen wisselen van gedaante, van invloed en van werken.

DISCUSSIE

Vraag: Kunnen mensen door hun omgeving zo door demonische aspecten worden gedomineerd, dat daardoor hun leven een tragisch aspect krijgt? Heeft de horoscoop niet eventueel iets hiermee te maken?

Antwoord: Een horoscoop op zichzelf heeft niet veel met demonen te maken. Een horoscoop is niets anders dan een basis van een aantal eigenschappen, die op grond van de stand van planeten wordt aangegeven en eventueel nog (dan hebben we een progressieve horoscoop) een registratie van al datgene wat er aan invloeden in het lopende jaar zal zijn in relatie tot de basiseigenschappen, die men op grond van de geboortehoroscoop bezit. Dus dat heeft met demonen op zichzelf niets te maken. Je zou hoogstens kunnen stellen, dat er perioden zijn dat een mens innerlijk gemakkelijker onevenwichtig wordt (dat kun je uit de horoscoop aflezen) en als hij niet in staat is om zichzelf te beheersen, dan is hij gemakkelijker vatbaar voor een demonische aanval of voor een beheersing door demonen. Of de omgeving daartoe kan bijdragen, dat ligt alweer aan de relatie die ertussen de persoon en de omgeving bestaat. Het is namelijk zo: Een omgeving heeft haar eigen uitstraling. Een omgeving heeft naast haar feitelijke waarde ook een emotionele waarde en beïnvloeding. Als deze nu in tegenstelling zijn tot datgene wat je op dat ogenblik zelf bent of wilt doen, dan kan de onevenwichtigheid, die hiervan het resultaat is een grotere vatbaarheid voor demonen veroorzaken. Zijn er demonen in een omgeving aanwezig (dat komt niet zo vaak voor, maar het is denkbaar), dan moet u er rekening mee houden, dat de demonen u alleen kunnen pakken op uw eigen onevenwichtigheden. Dat wil weer zeggen dat, alleen indien uw omgeving u zodanig kan beïnvloeden, dat u onevenwichtig wordt, u inderdaad onder demonische invloed kunt staan.

Vraag: Zijn de Djinns en de Afrieten uit de Islamitische overlevering ook te beschouwen als demonen?

Antwoord: De Djinns en de Afrieten zijn over het algemeen maar ten dele als demonen te beschouwen. Dergelijke wezens namelijk hebben geen stoffelijk bestaan, maar ze behoren wel tot een andere wereld dan de menselijke. De Djinn zal over het algemeen behoren tot de wereld van de natuurkrachten. Hij is dus geen feitelijke demon. Daar staat tegenover, dat de Afriet kan behoren zowel tot de lichte als tot de duistere sferen. Komt hij uit de duistere wereld, dan is hij direct demonisch. Behoort hij daarentegen tot de hogere wereld, dan kan hij eerder een rol van engelbewaarder op zich nemen, zij het dat in die gevallen in de Islamitische overlevering dergelijke wezens een directe mogelijkheid tot ingrijpen in de materie hebben; iets wat in sprookjes meer voorkomt dan in de werkelijkheid.

Vraag: Bereikt een demon door naar chaos te streven ook zijn eindbestemming?

Antwoord: De demon bereikt door het streven naar chaos het verlies van zijn persoonlijkheid. Als hij dit nastreeft, kunnen wij dit als een bestemming beschouwen. Maar als hij behoort tot de mensheid, dan is zijn eindbestemming de absolute vorming. Dat wil zeggen, dat zodra hij zijn begrip van eigen persoonlijkheid verliest, hij weer in de opbouwende factoren wordt betrokken en in de kringloop wordt opgenomen, die vanuit het Goddelijke via leven, dood en onderwereld weer voert tot het Goddelijke. Dus kan hij dan niet zeggen: Ik heb hiermee mijn eindbestemming bereikt. Hij kan wel zeggen: Ik heb hiermee de negatie van het "ik", zoals ik het nu ken, bereikt. Wil men dit een bestemming noemen, dan bereikt hij daarmee een bestemming. Er zijn ook entiteiten, die specifiek in de chaos thuis horen omdat de chaos op zichzelf een aspect is van de totaliteit. Dezen zullen dus elke bevordering van chaos slechts beleven als een bevestiging van hun eigen levensdoel en milieu. Maar dat zijn meestal weer niet de demonen, die op aarde optreden.

Vraag: Als de demon eens mens was, hoe zit het met zijn mogelijkheid verder te evolueren en in de werelden van het Licht te komen? Demon est deus inversus.

Antwoord: Die laatste mooie uitspraak uit het Latijn maakt wel duidelijk uit welke bron ze voortkomt. Wij kunnen ook herinneren aan de Griekse filosoof die zei: 'Het licht is de daemon in mij.

Als wij zeggen, dat de demon is voortgekomen uit het menselijk besef, dan kan hij zich ontworstelen aan de chaos en dus wederom tot vorming komen. Komt hij tot vorming, dan ontstaat er een nieuwe incarnatiemogelijkheid en via die nieuwe incarnatiemogelijkheid weer de kans om verder te gaan naar de lichtende werelden. Als hij streeft naar de absolute zelfvernietiging (ik heb dat zoëven al gezegd), dan heeft dit voor hem ten gevolge, dat hij wel zijn persoonlijkheidsbesef verliest, maar dat hij als persoon weer in de opbouw wordt opgenomen en tenslotte toch het licht zal bereiken. In beide gevallen zal hij dus zijn bestemming van de lichtende werelden en sferen weer bereiken. Maar ook in beide gevallen kunnen we zeggen, dat de weg daarheen moeizamer en pijnlijker is dan zonder zijn demon-zijn ooit mogelijk geweest zou kunnen zijn.

Vraag: Zijn demonen ontstaan uit de gedachten van mensen?

Antwoord: Niet direct. De werkelijke demonen niet. Als u er zo over spreekt, dan doelt u eigenlijk op astrale schillen, die door menselijk geloof en denken in de loop der tijden zijn ontstaan en die geladen met de hun toegekende energieën en eigenschappen, die door de mensen zijn gevormd en in stand worden gehouden. Een dergelijke kracht kan vanuit menselijk standpunt soms demonisch ingrijpen, maar hij kan nooit ingrijpen op een andere manier dan door het menselijk denken reeds van tevoren is bestemd. Dat betekent, dat een astrale schil - inclusief zijn geladenheid en invloed - op aarde alleen volgens een vast programma kan optreden. Hierdoor is in feite een robot in gedachtekracht ontworpen en niet een demon; een wezen met de vrijheid van zelfstandig reageren, denken en manipuleren voor zover de mogelijkheden van zijn wezen daartoe reiken.

Vraag: Zijn er extra veel aanhechtingen in deze tijd?

Antwoord: Ik weet niet wat u onder deze term verstaat. Een aanhechting pleegt namelijk te zijn volgens de geldende formulering: Een verward geraken van een entiteit in de aura van een levende mens. In een dergelijk geval ontstaat er een schizofreen gedrag. Dat is inderdaad waar. Maar dat wil niet zeggen, dat het specifiek demonisch van karakter is. Ik vermoed, dat u zich eerder wilde afvragen, of er veel contacten tussen mensen en demonen denkbaar zijn in deze tijd. En dan moet het antwoord luiden "ja" en wel op de volgende gronden: Zeer veel mensen kunnen de feiten omtrent hun eigen wezen en hun eigen toestand niet aanvaarden. Het resultaat is, dat ze ten dele in een droomwereld leven en de rest van de tijd in voortdurend verzet zijn tegen de feiten waarmee ze worden geconfronteerd. Dit is een zeer grote onevenwichtigheid. Juist daardoor kan een demon iemand, vooral tijdens emotionele uitbarstingen, zeer sterk beïnvloeden en daarmee een chaotisch resultaat veroorzaken, dat de mens voor zich eigenlijk toch niet had willen bereiken.

Vraag: Wat is het doel van het bestaan van demonen?

Antwoord: Dit is een filosofische vraag, waarop een concreet antwoord binnen het menselijk bestaan niet mogelijk is. De theoretische beantwoording luidt als volgt: Als de totaliteit zich volledig uit, dan moeten alle positieve en negatieve aspecten van die totaliteit eveneens tot uiting komen, demonen zijn ten dele een uiting van die totaliteit. Als zodanig hebben zij zin binnen het geheel en is de zin van hun bestaan het waarmaken van alle mogelijkheden, die in de goddelijke uiting zijn gelegen. Zo heeft de demon dus theoretisch zin. In de praktijk kunnen we zeggen: De demon is over het algemeen de tegenstelling van hetgeen wij nastreven - hetzij tijdelijk hetzij blijvend - en als zodanig voor ons verwerpelijk. Gelijktijdig is hij echter voor ons de mogelijkheid tot beleving en ervaring, die wij zonder het bestaan van deze tegenstelling nooit zouden kunnen ondergaan en dus een mogelijkheid om onszelf vollediger te ontdekken en te erkennen. Ik geloof, dat dit laatste aspect de zin is vanuit ons standpunt.

Vraag: Is er een tegenkracht tegen demonen?

Antwoord: Uit de aard der zaak. Wij noemen die tegenkracht meestal engelen in de Christelijke terminologie. Maar in feite zijn ook dat vaak overledenen. Het zijn dus persoonlijkheden die een

lichtende wereld kennen, waarin zij leven en die proberen de vreugde en de evenwichtigheid van hun bestaan toegankelijk te maken voor de mensen op aarde. Daar waar een mens positief is ingesteld, dus is ingesteld op die wereld of op een persoon in die wereld (de lichtende sfeer), is het hen mogelijk die positieve beïnvloedingen naar de wereld te zenden, evengoed als de demon dat kan doen als er onevenwichtigheid is. Zij zijn het dus die een mate van balans mogelijk maken en heel vaak ten aanzien van de totale gevolgen enige compensatie kunnen bieden. Er is dus wel een tegenkracht. Maar het is de mensheid zelf, die bestemt met welke krachten zij het meest harmonisch zal zijn en daarmee welke belevingen haar het volledigst zullen beheersen of overrompelen.

Vraag: Zijn er ook mensen die onder invloed van engelen staan?

Antwoord: Er zijn enkele mensen, die normaal mogen worden genoemd. Voor hen geldt dit inderdaad. Hun aantal is echter ten aanzien van het totaal van de mensheid zeer beperkt. De mens, die in zich de volledige aanvaarding van zijn wezen, zijn bestaan en zijn omgeving heeft gevonden, kent geen enkele beïnvloeding van demonen en heeft geen beïnvloeding van lichtende krachten nodig, daar hij innerlijk voortdurend met de bron van alle kracht verbonden blijft.

Vraag: Betekent dat dan, dat hij in zichzelf ook geen tegenstelling aanvaardt tussen demonische krachten en lichtende krachten?

Antwoord: Hij zal niet oordelen over iets als lichtend of demonisch. Hij zal echter wel zijn houding daartegenover bepalen, omdat hij functioneert in een beperkte wereld, waarin het chaotische voor hem verwerpelijk of positief is en het gevormde voor hem positief of verwerpelijk is. De wijze waarop hij reageert, is dan alleen afhankelijk van zijn innerlijke vrede en harmonie. Zolang deze door hemzelf in stand wordt gehouden is hij onaantastbaar voor krachten van beide zijden.

Vraag: Is er geen dialoog mogelijk tussen een demon en een mens? Zijn er raakvlakken waardoor zij kunnen communiceren?

Antwoord: Er zijn raakvlakken, maar de uitwisseling is een zeer bedenkelijke. Men dient zich namelijk te realiseren dat een demon, die de waarheid zegt, liegt; een demon die liegt, zegt in feite de waarheid. Met andere woorden: Er is een omkering van waarden. Daardoor is er een absolute verwarring t.a.v. de begripmogelijkheid, tenzij men zelf de taal der demonen zou beheersen. Dit laatste komt wel bij sommige magiërs voor, maar is nogal zeldzaam. De magiër, die de taal der demonen verstaat, weet b.v. dat als zij spreken van licht, zij in feite spreken van duister. Als zij spreken van vuur, dan spreken zij van een verterende innerlijke toestand. Maar spreken zij van een werkend of levend vuur, dan bedoelen zij een vuur dat buiten hen bestaat. Dit zijn maar enkel interpretatietermen.

Er is natuurlijk veel meer nodig om een wezenlijk contact te kunnen begrijpen. Theoretisch is, dat, indien die kennis aanwezig is, de dialoog denkbaar is. Laten wij daarbij wel begrijpen, dat de demon krachtens zijn wezen niet in staat is een redelijke samenhang volgens menselijke waarden en waarderingen op te bouwen, maar dit alleen kan doen vanuit zijn eigen chaotisch geheel waarin de voortdurend veranderende waarden voor de mens een toenemende verwarring en onwaarheid veroorzaken.

Vraag: Is het mogelijk en misschien nuttig om mensen van demonische invloed te bevrijden en zo ja, op welke wijze kan dat het best gebeuren?

Antwoord: Kun je een mens van zichzelf bevrijden? Met andere woorden: De demonische invloed wordt door de mens zelf veroorzaakt. Kun je een mens helpen te veranderen? Heeft de uiterlijke verandering een innerlijke verandering ten gevolge - iets wat meestal nogal twijfelachtig is - dan zou u inderdaad hierdoor iemand kunnen bevrijden van een demonische invloed. Aan de andere kant moet u het ook zo bekijken: Als je door demonen wordt beïnvloed, dan is dit een gevolg van een onjuist beleven van het bestaan en een onjuiste instelling van jezelf ten aanzien van het bestaan. De gevolgen van het demonische zijn als zodanig niets anders dan de ervaringen waardoor je wordt geconfronteerd met de onjuistheid in jezelf. Het is dus een aanval op de waanwereld. De waanwereld kan daardoor worden gebroken, waardoor ook de demonische beïnvloedingsmogelijkheid afneemt, ofwel je kunt opgaan in een totale waanwereld, waardoor je in wezen zelf demonisch wordt. Hierop kan een ander weinig of geen invloed uitoefenen. Hij kan

alleen proberen de mens te helpen evenwichtig te zijn door zichzelf en de wereld zoals die is te aanvaarden. Als hij daartoe niet in staat is, kan hij hem ook niet bevrijden van demonen. Je kunt wel de ene demon door de andere vervangen. Maar dat is weer een magische procedure en die heeft betrekkelijk weinig zin.

Vraag: Dus men kan op geen enkele wijze er iets aan doen?

Antwoord: Als een mens zelf zoekt naar evenwicht, kun je hem helpen dat te vinden. Dan zal hij daardoor mede onttrokken zijn aan demonische beïnvloedingen, die zijn chaotisch bestaan misschien mede veroorzaakt hebben. Maar je kunt een mens nooit helpen iets te bereiken wat hij niet eerst zelf nastreeft. Daar zit de grote moeilijkheid. En voor de rest...

Ik heb nog even tijd voor een korte uitwijding op een ander terrein. De meeste mensen zijn voortdurend bezig voor hun broeder of zuster te zorgen. Maar als je niet een mate van gezonde zelfzucht bezit en eerst voor jezelf zorgt, dan kun je nooit goed voor je broeder en je zuster zijn. Met andere woorden: Degene die bewust is, werkelijk kracht nastreeft - in stoffelijke termen gezegd: Iemand die succes nastreeft - moet dat niet doen door eerst anderen te helpen, maar door zichzelf te ontwikkelen. Want door datgene wat je bent, kun je betekenis winnen voor anderen, maar nooit door hetgeen je doet zonder daarbij zelf de volledige achtergronden en de volledige beheersing en instelling te bezitten, die nodig zijn om te zijn wat je de ander voorhoudt. Dit is de reden dat het Christendom faalt. Het wordt gepredikt door mensen die het Christendom het hoogste op aarde achten en zichzelf zondaars, die niet in staat zijn daaraan te voldoen. Ik meen, dat dat voldoende duidelijk is.

SLOTREDE

Wij zijn bezig geweest over demonen en wel losgebroken demonen; wij hebben zelfs de figuren van de Islam erbij gehaald en de Duizend en één Nacht niet gemedend. De werkelijkheid waarover wij vandaag hebben gesproken is er een van vandaag, niet alleen iets wat in een verleden heeft bestaan of in een toekomst mogelijk is.

Losgebroken demonen zijn invloeden, die in het heden de mensheid kunnen beroeren, omdat de mensheid zichzelf steeds minder één kan gevoelen met zichzelf en de werkelijkheid desalniettemin aanvaarden zoals als ze bestaat.

Elke mens tekent zich droombeelden. Zolang hij jaagt naar illusies of leeft in illusies, maakt hij zichzelf aanvechtbaar en voor de demon kwetsbaar. Wij hebben dus gesproken over de onvolledigheid van de mensheid in deze tijd. Wij kunnen dit niet zonder meer aan de mens wijten. Het is een deel van de tijd waarin hij leeft en de kosmische invloeden waaraan hij nolens volens is onderworpen. Maar hij moet beseffen, dat hij eerst zelf evenwichtig moet zijn, in staat moet zijn de feiten te aanvaarden zoals ze zijn, te leven met de werkelijkheid, zoals ze is, voordat hij zich vrij kan weten van dergelijke beïnvloedingen.

Een wereld, die leeft met de droombeelden van een verleden en de droombeelden en idealen van een komende tijd, die beide niet meer volledig waar zijn, is kwetsbaar voor demonen. Het zijn deze demonen in de eerste plaats, die gevaarlijk zijn voor de mensheid. Het zijn deze demonen die emoties doen oplaaien, die niet verstandig en niet redelijk zijn, maar die wel ten detrimente van de gehele mensheid tot uiting kunnen komen.

Daarnaast zijn door die onevenwichtigheid beïnvloedingen tot stand gekomen van natuurkrachten, die we dan niet in de ware zin des woord demonen mogen noemen. Ook zij worden door de verschillende ontwikkelingen in de mensheid gestimuleerd tot een gedrag, dat afwijkt van de norm. Dat wil zeggen: Dat de mens met het onverwachte wordt geconfronteerd en daarop vaak niet juist weet te reageren.

De wereld van vandaag is een zeer roerige en misschien gevaarlijke wereld. Die gevaren worden door de mens opgeroepen, als hij zijn innerlijk evenwicht hoe dan ook verliest. Het zijn gevaren, die kunnen bestaan in zeer enge kring, in uzelf en in uw relatie met mensen. Het zijn gevaren, die

de relaties met volkeren bedreigen. Het zijn diezelfde gevaren, die de windhandel doen ontstaan en daardoor een crisis in de economie.

Ik heb u gewezen op feiten van vandaag en niet alleen maar op theoretische werkingen van theoretische demonen. Ik hoop, dat u daaruit voor uzelf een conclusie zult willen trekken.

Het enige dat een mens kan doen, is in de eerste plaats zijn innerlijk evenwicht terugvinden, zichzelf losmaken van dromen en verwachtingen, die niet feitelijk gerealiseerd kunnen worden, althans op dit ogenblik.

Een mens moet niet leven met verwachtingen ten aanzien van de mensheid of van de wereld, die niet waar zijn. Hij moet zichzelf geen voorstelling maken van zijn eigen "ik", die verdergaat dan datgene wat hij in feite voortdurend kan manifesteren. Als je zo durft leven, als je zo elke dag opnieuw durft plukken met al zijn mogelijkheden en in overeenstemming met de kern van je persoon, dan maak je jezelf los van de demonie, die in deze dagen losbreekt over de mensheid. Dan zul je niet genoopt worden verder te gaan dan je ooit wilde. Dan zal de wilde drift je niet beheersen. Dan zul je door je emoties gedreven niet tot excessen komen, tenzij je die bewust wilt.

Alleen de mens, die meester is van zichzelf, kan meester worden over al die wilde invloeden, die in deze dagen poorten vinden tot het menselijk bestaan. En als wij poorten sluiten, al zijn het er maar een paar, dan dragen wij bij tot een groter evenwicht in de mensheid. Dan dragen we bij tot een grotere en betere bewustwording van al degenen die in de mensheid leven. Dan kunnen wij die negatieve invloeden, die in dit tijdperk zo sterk schijnen te domineren, terugwijzen naar de plaats waar zij behoren: Die andere wereld van chaos, waarin ze thuishoren.

Dan kunnen wij in onszelf verder gaan en leven met positieve waarden en een wereld van steeds positievere menselijke relaties opbouwen en gelijktijdig een steeds verder reikend bewustzijn van lichtende waarden. Die conclusie vraag ik u te trekken uit deze bespreking van de losgebroke demonen, die in deze dagen zo veelvuldig hun bestaan manifesteren. Ik hoop, dat een nadere beschouwing van de inleiding en de beantwoording van een aantal van uw zeer passende vragen u zal brengen tot een herzien van uw eigen positie, uw eigen relatie tot de mensheid.

Dan is dit voor u, voor de mensheid en ook voor ons van de Orde een werkelijk goeden avond, die ik u nu toewens.